

Nro. 21.

A' FELS. CSÁSZÁR, ÉS AP. KIRÁLY KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Kedden Mártzius 12-ik napján, 1811-ik
esztendőben.

B é t s.

A' jónak és hasznosnak előmozdítása végett
összse állott fő nemes aszszonyságok társasága
Előülülőjének bizonyos jó indulatú emberbará-
tok 11,500 Forintokat adattak által. Ezen sum-
mát a' Társaság' Biztosai a' Bétsben lévő si-
ket-némáknak rendelték, olyan határozással,
hogy ezen szerentsétlen gyermekek institutumá-
nak állapotja megvizsgáltatván, az ő leg sürge-
tőbb szükségeik pótoltassanak-ki. Az ő szüksé-
geiknek mivóltáhozképpent egész új ruházat, fe-
jér és ágynémű adatott nékiek. A' Biztos asz-
szonyságok olyan kegyesek voltak, hogy sze-
meik előtt vásároltattak fel és készítették-el min-
deneiket.

A' Bétsi Német közönséges levelek között egyikben ilyen megjegyzést olvasunk: —

„*Bizonyos szomorú történetet illető beszédeknek, mellyek a' külső országi közönséges levelekben találtattak, megvilágosításokra szolgáló előadás.*“ —

„A' matematikai tudományok és a' bombi hányó pattantyus sereg formalása által magát igen érdemessé tett Oberstlieutenant Báró *Véga* holt teste az 1802-dik esztendőben Sept. 27-dikén Béts mellett a' Dunában találtatott: hanem a' holt testen legkisebb olyan jelt nem lehetett észre venni, melly azt mutatta volna, hogy valamely külső erő által értékeltetett volna. Az 1802-dik esztendőtől fogva már most másodszor vagy harmadikszor újult-fel az a' hír felőlle, hogy a' szeréntsétlent Nuszdorfban egy molnár ölvén-meggyilkos módon, holt testét a' Dunába vetette volna; hogy ezen molnár a' közelébbi háború alatt *Végának* egy ezüst czirkalmát egy artilleristának ajándékozta; hogy egy tiszt nem régen ezen czirkalmat az artilleristánál meglátván azt megesmérte; 's hogy a' molnárnak gyilkossága oly módon világosságra jött volna, és azt a' megvizsgáltatáskor a' molnár maga is megvallotta volna. Ez a' beszéd szépen felczifraztatván, végezetre a' Német országi nevezetesebb közönséges levelekbe is béiktattato t. Mi pedig ezen egész beszédet bizonyos kútfő után tsupa költeménynek lenni nyilatkoztatjuk, a' melynek legkisebb fundamentoma nintsen. — Hasonló költemények sorába tartozik, ugyan tsak a' külső levelekben az a' Febr. 23-dikán költ hasonlóképpen Bétsi becsítés is, hogy a' minapi jégmenéskor a' Tábor-

hidja elszakasztatván, a' Nuszdorft révnél egy hajó 13 embereket akarván által hozni 's a' jég által felfordittatvan, a' vízbe süllyesztetett, 's ezen emberek mind oda vesztek volna. Ezen révnél sem egy hajó sem egy ember a' vízbe nem veszett. Csak az elszakasztatott hidnál, melynek helyre állításán éjjel nappal dolgoztak, sikamodott el Mártz. 2-dikán a' Pionier seregből egy közkatona, és a' Dunába esvén, oda veszett. — Ki perelhet az újságírókkal az ilyen tikkelyeknek kiadattatásokért? Ők messze földön nem járhatnak utánna a' dolog' igaz vagy hamis volta' minémiségének: hanem csak az ő levelezőiknek kívánjuk mi ezen megigazítást intő példagyanánt szemeik eleibe terjeszteni."

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Magyar Ország.

Köszeghről Febr. 13 dikán. A' folyó esztendőben Februárhusnak 12 dik napján, mint dicsőségesen uralkodó I-ső Ferentz ő Cs. és Apostoli Királyi Felsege születése napjának ezen szabad Királyi városban Köszeghen történt meginnepeltetése alkalmatosságával a' Plebánia' templomában, valamint Felseges Urunknak hosszasabban tartandó szerentsés uralkodásáért, úgy szinte Felseges Aszszonyunknak 's az egész Cs. K. Felseges Udvarnak hosszasabb életiért és boldogulásáért, Fő Tisztelendő Váradí Jósef ide való Plebánus és Eősperest úr énekes szent misét mondott, mellyen az itt kvártélyban lévő Generalisi és egyéb fő rangú katona tiszt urak, 's a' Fő Hertzeg Ferentz örizeten itt lévő Vasas Regementje, az itt nagy számmal lévő városi Polgári Vadász sereggel, a' Dunántúl való kerületbéli

T. Táblaúraival 's a' Nemes Magistratussal egyetemben, nagy számmal jelen voltak; az említett Polgári Vadász sereg a' mise alatt négy versbéli salvét lőtt; 's az után Báró *Meskó* Brigadéros Generális úr a' Maria Therésia Katonai Rendjének közép kereszties vitéze, nagy asztalt adván, a' mind két rendbéli tisztii kart megvendégelte, estve pedig a' Polgári Vadász sereg fényes bált adott.

T. N. Zala vármegyéből Köveskálról ilyen borzasztó történetet irnak: —

„Közelebről lefolyt Januárius hónap utolsó negyedjében két fajtalankodó személyek a' leánynak egy legényke ötsétől együtt találtatván, és megintetvén, a' bünös atyafi hölgy a' jó intést olyan rossz neven vette, hogy tisztátalankodó társát arra kérte, hogy a' dorgálódzó legénykének szeméit tolynáki. A' fajtalan legény nem lévén rest a' legénykét azonnal nyakon kapta és gyilkolni kezdette. Sok ideig viaskodtak. Végteére a' megintő legény került felül, 's hüvelykével az eránta gonoszt gondoló rossz ember szeméin olyan döfést ejtett, hogy azonnal mind kettő kifeszűlvén helyéből, a' földre esett, s' az egyiket a' matska mingyart elkapta, a' másik pedig a' földre lelógván, a' parázna aszszonytól a' megintő legényke megfogására oda hivatott helybéli esküdtek közzül egyik által, midőn a' szobába bémentek volna, öszsze gázoltatott.

E r d é l y.

Szamos ujdárról éképpen irt egy levelezőnk
Jan. 24-dikén: —

„Felséges Urunk méltóztatván *B. Jósintzy József* Urnak mind az Hadi Szolgálatban, mind a' Provincialis Státusban égnéhány Esztendőig hiven, igazán el folyt szolgálattyaait méltó tekintetbe venni, ötöt Szamos-Ujvári Vár Commendánsnak kinevezte, az eddig volt vár-Commendánsát pedig beteges állapotjára nézve nyugodalomra bocsátatta. Az új Kommendáns az el múlt Holnapnak 28-ik napján Hivatalában bé iktattatott, és mint magát kedveltető jó Hazafi, az egész Szamos-Ujvár Várossának különös figyelmetességét oly annyira magára vonta, hogy mindenek előtt különös kedvességben vagyon; a' Várnak terhes bajait a' leg nagyobb igassággal, és pontossággal kormányozza, oly annyira: hogy a' Várban (a' melly 212 gonosztévőkkel vagyon megtelve) a' leg nagyobb tsendesség uralkodik. Adjon az Isten sok ily Tisztviselőt, jó Polgárt, egy valóságos nemes szívű Barátot, mint Báró Josintzy Úr; éltesse is az Isten sokáig: hogy a' Várnak terhes Hivatalját sok esztendőig kormányozhassa.“

Frantzia Birodalom.

A' *Párisi Monitör* így irt Febr. 25-dikén a' Császárné ő Felsége viselő állapotjának környüllálassai felől: — „Noha a' Császárné a' viselőségnek már 9-dik hónapjában van, tsakugyan a' Thuillieria kápolnájában halgatott misét még tegnap. De úgy gondolják, hogy a' lebetegüléshez közelítvén, már most nem fog eltávozni szobáiból. Igen jó egészsége jár ő Felségének; egész viselőssége alatt nem volt még tsak egy szempillantatig is rosszszúl.

Az *Ekklesiái Almanach* szerint még 40 Kardinálisok vannak életben. A' Frantzia meszsze-terjedő birodalomban, Toskánát és Romát is ide számlálván, 111 Érsekek és Püspökök vannak mostanában.

Rénusi Szövetség.

A' Szakszoniai közönséges levelekben ezeket olvassuk. Azt erőssítik (így szoll a' Párisi Európai Kurir nevű újság), hogy a' Dresdai udvarnál lévő Frantzia Ministerhez Bourgoin urhoz ezen napokban fontos tudósítások érkeztek volna az ő Országlószékétől. — A' Szakszoniai Rendek, a' kik még folytatják Dresdában a' magok diétai tanátskozásaikat, 3 millióra határozták azon költséget, melybe *Torgau* várának megerősítése fog kerülni. A' sántzmunkára minden hónapra két-két gyalog Batalionok mennek oda tserélgetve.

A' *Warschauer* Nagy Hertzegségből ezt írják: A' Poseni Departamentom Préfektusa a' Belső Minister' parantsolatjára kihirdettette, hogy ha katonaskodás alá tartozó személyek között valaki, oly véggel, hogy magát attól megmenthesse, valamely tagját, a' melly a' katonáskodásra szükséges, t. i. az újját vagy egyebet, megtsonkítaná, elválná, a' büntető ítélőszék eleibe állitassék és példásan megbüntetessék.

A' Nagy Hertzegségbéli kereskedőknek tudokra adatott, hogy mivel Hollandia már most a' Frantzia birodalom része, tehát a' valóságos Hollandiai kereskedő portékákat szint úgy bé vitethetik, mint a' Frantzia portékákat, 1. p. Cent vámfizetését.

Karlsruhe, Febr. 27-dikén. Az itt kijövő ügy nevezett Badeni Status - újságban (melly ezen nagy Hertzegségben már most csak egyedül áll-fenn) ezeket olvassuk: E' hónap' 23-dikán 8 ágyukból és minden azokhoz tartozó munitziós szekerekből álló ágyúzó - csapat érkezett Moguntzia felől Frankofurtumba, a' honnan más nap Hannau felé és onnét tovább folytatta útját. — (A' minap is említvén az újságok, hogy Frankofurtumba Moguntziából ágyúzó osztaályok érkezvén, onnét útjokat tovább folytatták volna, azt jegyzették - meg, hogy Szakszonia felé utaznának mind ezek az ágyúzó osztaályok).

S v é t z i a.

Stockholm Febr. 12-dikén. A' *Südermanlandi* Hertzeggé neveztetett Princz *Oskár*hoz, ilyen beszédet intézett az azon tartománytól hozzá küldetett követségnek vezérlője *Oparré*:

„Ezen Titulus, *Südermanlandi* Hertzeg, melyet hajdan a' nagy *Gustávus Adolphus*, a' ki *Svétziának* szerentséjét oly nagyra emelte volt, és a' melyet utóljára az a' tőlünk minnyájunktól szeretett Princz, a' ki az ő hazáját a' tökéletes felfordulástól megmentette, hordoztak, a' nemzet előtt igen betsessé lett, és Királyi Hertzegségedre áltabnenvén a' Svétziai neptől úgy nézettetik, mint a' melyly azt a' szerentsés időpontot jelenti, melyben Királyi Hertzegséged a' virtus és böltsesség' útján attól a' szeretett és betsültetett atyától vezéreltetvén, kinek nagy tselekedetei Európát bámulásra indították, és a' kit Svétzia a' maga tulajdonává tett, ezen ország-nak boldogságát meg fogja fundálni.“

Princz *Oskár* éképpen felelt: — „Uraim! A' hozzám intéztetett szerentsekivánás éngemet megilletett. En azt köszönön az Uraknak. Bár még ifjú légyek, még is érzem azon kötelességeket, mellyeket az az új Titulus réám ad, mellyel a' Király éngemet megisztelni méltoztattott. Buzgósággal rajta leszek, hogy a' Király eránt való engedelmesség, és ezen tartomány eránt való jó indulat által, magamat arra méltóvá tegyem. Ez a' nevezet, Südermanlandi Hertzeg, előttem mindenkor éppen olyan betses mint ketsegtető leszen, minthogy egyszerre azon Fejedelemnek felséges tulajdonságait tünteti szemeim eleibe, a' ki azt előttem viselte, 's ezen tartomány lakosainak hűségeket és vitézségeket is eszembejuttatja.

BCU Cluj / C. *Nagy Britannia.* y Cluj

Februárius 13-dikán a' felett tanátskoztak a' **Parlamentom** tagjai az Alsó Házban, hogy azon megköszönő irást, mellyet egy Commissió készített, elküldjék-e' a' Régens Princzhez. Először Hutschinson állott fel, és így beszéllett: —

„A' mi, úgy mond, ezen megköszönő irásban a' Britanniai katonáknak vitézségeket illeti, mennél nagyobb ezeknek vitézségek, annál nagyobb számadással tartoznak Ministereink. Szamot adni tartoznak azért az egyétértés és előrelátásbéli fogyatozásért, mellyet Spanyol és Portugallia országokban minden hadi munkájok által kimútattak. Minden tselekedeteikben eltökéltségnélkülvalóság és fél eszközök szemléltetnek. A' segítő seregek tsak diribdarabonként érkeztek meg armádiánkhoz, és nem akkor mikor szük.

ség vólt reájok. Ha p. o. a' Busakói verekedés után elegendő segítséget kapott volna Lord Wellington, nagy haszonnal kergethette volna az ellenséget. Nem nyilvánáságon vádolja-e' ez a' történet Ministereinket tunyasággal és tehetetlenséggel? Nem gyalázat e az, hogy az ellenség, a' ki Európának egyik szegeletéről a' másikra a' száraz földön kéntelenítettik szállítani seregeit, hamarabb öszsze gyűjti azokat a' tsatázó mezőn, mint mi, holott nekünk arra a' tenger' segedelme által tsak néhány napok kivántatnának. Nem czéлом szomorú jövendölésekre ki bontsátkozni, de tsakugyan meg kell azt vallanom, hogy igen tartok attól, hogy akár miképpen végződjék a' dolog, a' mi katonáinknak nem tsak a' külső ellenség, hanem és kiváltképpen, azoknak balgagságok, eltökeltlenségek, és tudatlanságok ellen is viaskodni kell, a' kik őket igazgatják."

„Nékünk a' Régens Princzhez küldendő irásban bánkodást kellene inkább kifejeznünk, mint szerentsekivánást. Az egész igazságot kellene megmondanunk. Elő kellene mind azokat a' szerentsétlenségeket számlalnunk, mellyeket a' tehetetlenség, tudatlanság, és az egoismus vontak, a' leg jobb és leg tiszteletesebb Monarchának országglása alatt, Angliára. Szeme eleibe kellene a' Princznek terjesztenünk, hogy az atyja országglása alatt Irlandia a' belső nyughatatlanokodás' ragadományya lett, hogy ezen nyughatatlanokodások azt ismét meg újulással fenyegetik; hogy ezen idő alatt a' nemzeti adosság és az adók szünet nélkül nevedtek; hogy fáabrikáinknak és kereskedésünknek virágzása meghaloványodott, a' melly az ellenség' lánkadhatatlan állandósá-

ganak a' következtése; hogy mi vólt legyen Frantzia ország akkor , midőn a' mi Királyunk a' thronusra lépett, és melly oriasí nagyságra jutott azóltá; hogy azon időben , mellyet értünk, a' hizekedéssel és kedvezéssel való beszélt bün legyen. Meg kellene egyátallyában mondanunk a' Régens Princzhez küldendő' köszönő irásban hogy az idő , melyben az ország' kormányát kezébe veszi, igen veszedelmes legyen, melyre nézve megkivántatik, hogy az olyan tanáts-lásokat, a' mellyek az Országlószéket ily sokáig az eltévedés' útján hordozták, magától meszsze taszítsa, 's azon útról, melynek végén a' Status' felfordúlása áll, távazzon-el."

Különösen gyalázta Hutschinson a' Ministereket azért, hogy Irlandia eránt oly nagy megvetéssel viseltetnek, hogy arról még csak emlékezetet tenni sem kívánuak; sőt hogy a' Parlamentnak a' Ministerekkel tartó tagjai a' helyett, hogy Irlandiának ügyét meghalgtatnák és felvennék, azokat a' kik a' mellett szollanak, kinevetik inkább.

Turton úr azt sajnállotta, hogy a' megköszönő irásban leg kisebb emlekezet sem fordul elő azon kívánság felől, hogy bár csak valami módon a' tisztességes békesség, melly a' hadakozásnak egyedül való czélja, helyreállítottódná. Ő, úgy mond, azon gyözedelmi hírekbe, mellyekkel magokat mások ketsegtetik, semmi bizalmát nem helyhezteni, és azt tartja, hogy ez az egész háború leg feljebb is ha a' Britannus fegyver' ditsósségét neveli, de egyéb hasznot nem okoz. Ő örökké nagy balgatagságnak tartotta lenni azt, hogy Anglia a' Frantziák ellen a' szá-

razon hadakozzék. Ez által az égy betsületen kívül mindenit elvesztheti Anglia. Elvesztheti a' kereskedést, melly néki mindene.

Hásonló hangon és hosszasan beszéllett ezek után a' híres serfőző *Whitbread*. Summásan ezeket mondotta : — Bámúlnom kell azoknak a' tárgyaknak sokságokon , mellyek a' megköszönő beszédben elő nem fordulnak , mellyek között Irlandiának elhalgatása tűnik leg inkább szembe. Azután nagyon lehet fájlalui , hogy ezen írásban ki nem fejeztetik az a' kívánság , hogy bártsak ezen hadakozásnak , a' mi annak folytatására meglévő minden eszkozeink mellett is , egy bátorságos és tisztességes békesség által véget lehetne vetni. Ennek elhalgatása végetlen , és Nagy Britanniának igen káros hadakozásra mutat. A' mi a' Spanyol és Portugallia országokban folyó hadat illeti , minden , a' mit ezen tekintetben még eddig bizonyost mondhatunk és tudhatunk , ez , hogy azon fegyveres seregek között , mellyek valaha kikötőhelyeinkből kiveztek , leg nagyobb a' volt , a' mellyet Portugalliába kiszállítottunk ; hogy ezen seregünk Portugálián néhány versben keresztül meg keresztül utazott ; hogy az ellenség ennek szemei előtt két erős várat elfoglalt ; hogy ezen seregünk , mihelyest a' Frantziák előre nyomúlni kezdettek , magát azonnal visszavonta ; hogy az ellenséget Busakónál vitéz módon vissza verte , a' melly tsatának *Colimbra* megtarthatása lett volna a' célja , a' melly vár azonban tsakugyan az ellenség' kezure került ; 's hogy végezetre a' miéink magokat a' Lisbona előtt lévő sántzok megé vonták , a' hol az ellenség őket tovább nem kergethette. —

„Az egész tartománt elpusztítván a' miéink, nekünk a' mondatott, hogy már így mind azokat a' Frantziákat, a' kiket a' mi kardunk meg nem ölné, az éhség fogná megölni. De nem telyesedett-bé remétségünk. Meg lehet, hogy Ministereik mind ezeket a' mi munkáinkban szembe-tűnő egymással való ellenkezéseket, meg tudják magyarázni. Meg lehet, hogy táborozásunkat fényes győzelem fogja megkoronázni. Én azonban, míg e' lenne, és a' míg a' dolgoknak állapotjuk felől bizonyosabb tudósításokat kaphatnék, minden gyalázástól és ditsérestől megtartóztatom magamat. —

„Fontos fogyatkozás továbbá a' megköszönő irásban az is, hogy abban Európának északi részéről semmi emlékezet nem fordul elő. Egy úr azok közzül, kik a' közelébbi ülésben ezen megköszönő irást magasztalták, azt erősítette, hogy mi, akkór midőn Spanyol és Portugallia országokban tsatázunk, a' Petersburgi thronust védelmezzük. Én ezen tárgyra hosszasan kibotsátkozni nem akarok, 's tsak azt jegyzem - meg, hogy Napoleonnak egy barátja, sőt igen kedves Generálissa, éppen ezen Spanyol országai hadakozás alatt a' Svétziai thronusra ült, a' ki ott most Korona örökös, és a' ki ezen titulust nem erőszak, hanem a' nép' szabad voksa által nyerte, a' melly nép őtet a' legnagyobb örvendezésnek nyilatkoztatása által fogadta - bé magához. Ebből kénszerítettünk által látni: melly erőtelen legyen az a' Frantziák ellen való gyűlölség, a' melly előttünk olly nagynak iratik-le; melly gyenge legyen a' mi barátságunk szövetségeseinknek védelmezésekre; 's melly tehetetlen legyen

végezetre a' mi pénzünk arra, hogy a' Frantzia birodalom' oriási hatalmának ellene állhassunk. — Szavait a' finántzia és kereskedés megromlásának lerajzolásával vegezte be Whitbread.

Mind ezekre hosszas beszéddel felelt Minister Perceval, mellyet a' Londoni Kurir nagyon magasztal: de a' melyből még eddig kevés jött a' száraz Európai ujságokban világ' eleibe. A' Spanyol és Portugallia országokban folyó hadakozásra nézve így fejezi ki ezen Minister magát: —

„Ha *Whitbread* úr igen sokat remélt, nem tsuda, ha a' következés által megsalattott. Egyéb eránt az is igaz, hogy ezen felette nagy reménstéget ő benne az Anglus fő vezérnek tudósításai nem gerjesztették; mivelhogy az egész világtudja, hogy kevesebbé nagyzó tudósítások nem lehetnek a' Lord Wellington tudósításainál. A' mult esztendőben azt erősítette Whitbread úr, hogy a' Britannia armádia nem fog Portugallia-ban megmaradni tudni; 's ennekfelette nagy szerentsétlenségeket is jövendőlt néki, mellyek nem telyesedtek bé. Reménlenünk kell, hogy mostani félelmes jövendőléscivel is úgy fog jární. Azon való tsudálkozássokra nézve az előbbeni orátoroknak, hogy a' megköszönő beszédben a' közönséges békesség felől semmi emlekezet nintsen, így fejezte ki magát a' Minister.“

„Bámulást érdemlő dolog, hogy egy tiszteletré - méító Baronet (*Turton*) azt veti a' Ministerek szemére, hogy a' Királyi beszédben semmi emlekezetet nem tesznek a' közönséges békesség felől, éppen, mintha ezen esztendőben valami jó alkalmatosság adta volna magát a' meg békéllésre elő; vagy pedig mintha a' Frantzia

uralkodó valami hajlandóságát nyilatkoztatta volna azeránt, hogy azon czélzásain és plánumain, mellyek Angliának romlására vannak intéztetve, felhagyott volna. Valameddig ezen czélzások és plánmok fennállani fognak, mind addig folytában való akadályi lesznek ezek a' békességnek."

„A' mi még a' *Whitbread* úr beszédjét továbbá illeti, igen bámul a' Minister (Perceval) azon, hogy abban Svétziát is előfordúltni hallja, holott igen könnyű általlátni azon okokat, mellyek a' Ministereket arra indították, hogy ezen országról halgassanak. Ha az ember a' Nagy Britannia és Svétzia között való régi szövetségét és azt az állapotot meggondolja, a' melly esen szerentsétlen országot arra kényszerítette, hogy abba a' szövetségbe bele álljon, mellyet Európában az ellenség lábra állított, által láthatja belőlle Angliának Svétzia érant való türedelmes princzipiumait, mellyek szerént az sok dolgok előtt béhunja szemeit, valameddig tsak azt önnön bátorságának veszedelmeztetése nélkül tselekedheti. —

Hogy Irlandia felől a' Princzhez intéztetett megköszönő beszédben semmi szó nintsen, annak ezt az okát adta a' Minister, hogy ott semmi olyan történet elő nem adta volna magát, a' melly méltó lett volna arra, hogy a' Parlamentomi tanátskozásoknak kezdetekben azt emliteni kelljen. — A' sok beszéd után végezetre meghatározott a' megköszönő irás, úgy, mint azt a' Commissió megkészítette, volt.

J e g y z é s.

Az itt következő deák Tudósítást az Európa Erd. Irojának *Rozenmann* Udvari Agens Urnak barátságos kérésére a' Magy Kurirba be iktatni nem sajnálljuk.

Annunciatio.

Insinuavimus DD. Lectoribus Europae nostrae No. 102, ultima scilicet expeditione A. 1810, nos eandem Europam nostram erga defixam Nr. 80. 84. et 88 praenumerationis taxam 24 fl., ob elevatum nimis typi pretium continuare non posse, atque adeo cursum ejus suspendere coactos esse, usquedum in dies crescens typi, aliarumque ad Novellas edendas necessariorum rerum pretium fixum aliquod punctum attigerit, quod si auspice fortuna eveniat, altero Semesari Anni currentis 1811 Europam nostram curui commissuros spondimus. Hanc sponsionem nostram ut quo celerius in opus deducamus, provocant nos frequentissimae Lectorum ad nos datae Litterae, quae sicut ex una parte desiderium Lectorum, Europam legendi, pandunt, ita parte ab altera nobis quadamtenus obligationem imponunt, tot excellentium virorum votis, quae nobis non possunt non esse honori, quo citius satisfaciendi, hinc Europam nostram non tantum reanimare, sed etiam omnem, quam natura, et finis ejus admittit, perfectionem eidem dare constituimus, eum scilicet faciendo materiarum selectum, ut, quemadmodum lingua, qua scribimus, per omnem Europam viget, ita Novellae quoque ipsae,

quibus recte ideo nomen *Europae* dedimus, pro Lectoribus omnis aetatis, et conditionis communes evadant, ac praesertim Juventus in iis et exercitium linguae, et materiam dissendi reperiat. Taxam autem praenumerationis annuam, quam adjuucta rerum admittunt minimam, in 30 fl., in provinciis autem, in quibus stigmatis usus est, in 32 fl., defigimus, quam DD. Lectores aut ad Supremum Postae officium Viennense, sub cortesia: *An die k. k. Oberst-Hof-Postamts - Zeitungs - Expedition in Wien*, aut vero ad ipsam Ephemeridum Europa Expeditionem *Franco* submittere possunt. Id pro directione DD. Lectorum hic adnotari: quod, si usque finem Martii sufficiens adsit Praenumerantium numerus, Europa cum initio Aprilis cursui committenda sit, secus cogemur ad 1. Julii, velut secundum semestre differre; taliter ergo ab ipsis dependeat, an *Novellas nostras uno trimestri citius, aut tardius habere velint; quos semel, ac iterum rogatos esse volumus, ut casum in omnem taxem praenumerationis, et Titulaturas suas, cum designatione cursus Postalibus, ac loci habitationis quam exactissime confectas, quo citius submittant, ut tempestive typis edi, et expeditio suo tempore rite institui possit.* Vindobonae 15. Febr. 1811.

*Expeditio Ephemeridum Latinarum
Europa.*

P. D.